

COMMISSIE VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET
WETENSCHAPSBELEID, HET
ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN
CULTURELE INSTELLINGEN, DE
MIDDENSTAND EN DE
LANDBOUW

van

DINSDAG 12 FEBRUARI 2008

Voormiddag

COMMISSION DE L'ECONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'EDUCATION, DES
INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES CLASSES MOYENNES ET DE
L'AGRICULTURE

du

MARDI 12 FÉVRIER 2008

Matin

De vergadering wordt geopend om 10.21 uur en voorgezeten door de heer Bart Laeremans.
La séance est ouverte à 10.21 heures et présidée par M. Bart Laeremans.

De **voorzitter**: Mevrouw Van der Straeten, u heeft het woord voor uw vraag over de inventaris van het radioactief afval en de nucleaire passiva op te stellen door NIRAS.

Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen!): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, er is blijkbaar enige vertwijfeling vermits mijn vraag niet bovenaan de agenda staat.

De **voorzitter**: Blijkbaar is er een misverstand en dacht men dat de twee vragen in verband met kernafval thuishoorden in de commissie voor het Leefmilieu. Het is echter de traditie in dit huis dat die vragen naar deze commissie komen, omdat dit voornamelijk samenhangt met kernenergie en pas in tweede orde met milieu.

Die vragen zijn dus wel voorbereid. Misschien dagen ze nog op. De minister gaat ze opvragen. Anders moeten ze worden verdaagd naar een volgende zitting.

Ik stel voor dat u uw vraag stelt, mevrouw Van der Straeten, over de impact op de elektriciteitsprijzen van de beslissing van het Overlegcomité van 1 februari 2008.

01 **Vraag van mevrouw Tinne Van der Straeten aan de minister van Klimaat en Energie over "de impact op de elektriciteitsprijzen van de beslissing van het Overlegcomité van 1 februari 2008" (nr. 1982)**

01 **Question de Mme Tinne Van der Straeten au ministre du Climat et de l'Énergie sur "l'incidence de la décision du Comité de concertation du 1er février 2008 sur les prix de l'électricité" (n° 1982)**

01.01 **Tinne Van der Straeten** (Ecolo-Groen!): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 1 februari heeft het Overlegcomité een uitweg gevonden uit de impasse waarin het nationaal allocatieplan zich sinds meer dan een jaar bevond. De impasse is absoluut niet alleen aan u te wijten, maar vooral aan uw voorgangers en aan de Gewesten.

In een andere commissie heeft u gezegd dat ik gerust mocht zijn dat het een gewestelijke bevoegdheid was en de federale overheid in niets zou tussenkomen en daar ook niets mee heeft te maken.

Ik heb echter de notificatie van het Overlegcomité doorgenomen en gemerkt dat het toch wel enige relevantie heeft, ook voor het federale niveau. In een andere commissie zal ik op een ander aspect terugkomen, maar in deze commissie wil ik het over de elektriciteitsprijzen hebben.

In de beslissing van het Overlegcomité werd met betrekking tot het nationaal allocatieplan beslist om geen gratis emissierechten toe te kennen aan steenkoolcentrales, elektriciteitscentrales opgewekt door diesel en de klassieke gascentrales en dat vind ik een goede zaak. In het verleden waren er toch indicaties dat gratis toegewezen emissierechten toch werden doorgerekend aan de klant. In die zin denk ik dat het gratis toewijzen geen goede allocatiemethode is en ik vind dat een goede beslissing. Als het goed is, zeg ik het ook: dat wilde ik nu expliciet zeggen, mijnheer de minister.

In de beslissing staat ook dat er geen bijkomende impact zal zijn op de elektriciteitsprijzen, onder meer via de volledige uitvoering van de Pax Electrica en de eenzijdige engagementen. Daar had ik toch graag wat extra verduidelijking bij.

Ten eerste, heeft u er zicht op in hoeverre de emissierechten die in de voorbije periode gratis werden toegekend, werden doorgerekend in de elektriciteitsprijs?

Ten tweede, hoe zult u precies kunnen opvolgen in welke mate de prijzen zouden stijgen ingevolge de beslissing om geen rechten meer toe te kennen aan steenkool-, mazout- of klassieke gascentrales?

Ten derde, hoe zult u kunnen vermijden dat de prijzen effectief zouden stijgen? Gaat het hier dan over engagementen van de producenten die de federale overheid zal bewaken? Of, integendeel, zou u als overheid ingrijpen op bepaalde aspecten van de elektriciteitsprijs? Ik denk daarbij aan de btw of de heffingen.

Ten vierde, in hoeverre is de beslissing van 1 februari in overeenstemming met het eenzijdig engagement van de federale overheid in het kader van de Pax Electrica om te voorzien in een stabiel reglementair kader tot 2009? Ik verwijs naar de brief die premier Verhofstadt in de vorige legislatuur heeft geschreven en waarin dit werd gestipuleerd.

01.02 Minister **Paul Magnette**: Mevrouw Van der Straeten, ik ben zeer blij te horen dat u denkt dat de beslissing die werd genomen, een goede beslissing is.

Dit is een heuglijke dag voor mij.

Bij gebrek aan een dergelijk model heeft de CREG een kwalitatieve analyse gemaakt van de vorige periode. Daaruit is gebleken dat de elektriciteitsprijzen voor industriële verbruikers, die is gekoppeld aan de prijs van de elektriciteit op de groothandelsmarkt in België, op bepaalde ogenblikken in 2005 heeft toegelaten om de prijs van de emissierechten gedeeltelijk of volledig door te rekenen, in het bijzonder wanneer de centrale een steenkoolcentrale was.

In 2006 is de gasprijs dusdanig gestegen dat de prijs van emissierechten drie vierde van het jaar helemaal niet kon worden doorgerekend in de elektriciteitsprijs wanneer het ging om gascentrales. Volgens de CREG was de doorrekening wel mogelijk voor steenkoolcentrales.

Ook stelt de CREG dat het systeem van emissiehandel op de detailhandelsmarkt geen impact had op de elektriciteitsprijzen. De prijzen worden nog altijd in ruime mate bepaald door de indexeringsfactoren en niet door de groothandelsprijzen.

Men is van plan om na te gaan of de intrekking van emissierechten een impact zal hebben op de prijs.

Zoals u aangeeft, heeft het Overlegcomité er zich toe geëngageerd dat er geen bijkomende impact zal zijn op de elektriciteitsprijzen, onder meer via de volledige uitvoering van de Pax Electrica en de eenzijdige engagementen. Ik zie niet in hoe deze beslissing van het Overlegcomité in tegenspraak zou zijn met eender welk engagement.

01.03 **Tinne Van der Straeten** (Ecolo-Groen!): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, sta mij toe op te merken dat ik het een goede beslissing vind voor dit aspect, wat niet impliceert dat ik de volledige beslissing goed vind.

Ik wil u appelleren aan uw bevoegdheid van klimaat- en energieminister, maar in deze vooral van klimaatminister. Ik vrees dat de beslissing bij de publieke opinie zal leiden tot gemakkelijke gevolgtrekkingen, in de zin van "geen gratis toewijzing, dus een hogere elektriciteitsprijs". Zoals u trouwens in uw antwoord

hebt aangegeven en zoals ook blijkt uit andere studies is er niet zomaar een oorzaak-gevolgverband tussen de prijs van de emissierechten en de elektriciteitsprijs. Wel is het zo dat CO₂ een duidelijke prijs heeft en door uw beslissing zal die prijs nu ook veel duidelijker worden. Dit impliceert dat hernieuwbare energie bijvoorbeeld veel competitiever wordt.

U hebt niet geantwoord op het aspect van de vraag hoe u, als zou blijken dat in 2008-2009 de CO₂-prijs zou stijgen, daarop zult ingrijpen en wat u daaraan zult doen. Ik hou mijn hart er voor vast. Ik denk dat het een slecht idee zou zijn omwille van die reden in te grijpen op de heffingen, op de btw. Ook de milieuverenigingen zijn er absoluut niet voor te vinden. Het zou goed zijn dit op te volgen.

Toch wil ik u ervoor behoeden te voortvarend op te treden en te eenvoudige beslissingen te nemen inzake de btw, de heffingen.

Wij zullen er op een later moment zeker en vast nog op terugkomen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 Vraag van de heer Michel Doomst aan de minister van Klimaat en Energie over "de bouw van windmolenparken" (nr. 1842)

02 Question de M. Michel Doomst au ministre du Climat et de l'Énergie sur "la construction de parcs d'éoliennes" (n° 1842)

02.01 Michel Doomst (CD&V - N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in de politiek is men het gewoon om af en toe tegen windmolens te vechten, maar de idee van windenergie wint toch veld, ook op het lokale niveau waar men interesse betoont om initiatieven dienaangaande te nemen.

Men kijkt uit naar methodes en eventuele naar steun om dat op het terrein waar te maken. In mijn brede omgeving heb ik jaren gezocht naar methodieken en middelen om op dat vlak, zelfs vanuit een landelijk gebied en kleinere gemeenten, initiatieven te nemen.

Wij zien met genoegen dat de gemeenten Hannuit, Sint-Truiden, Landen, Lincent, Gingelom en Hélécinne met Electrabel blijkbaar het grootste windmolenpark van België, weliswaar te land, gaan bouwen. Dat park zou in totaal twintig windturbines tellen. Tegen 2010 zouden die molens geleidelijk in dienst worden genomen en – niet onbelangrijk – op volle windkracht de nodige elektriciteit kunnen leveren voor veertigduizend gezinnen.

Er werd ons tot op heden niets gezegd over het bedrag van de investering. Ik zou van de minister evenwel willen vernemen – omdat het project ons interesseert en teneinde het elders te stimuleren – of hij weet heeft van gelijkaardige projecten of intenties elders in het land, of het de bedoeling is dat de gemeenten participeren in de winst en of hij een idee heeft van de grootte van hun investeringsdeel. Ik had ook graag vernomen wat uiteindelijk de totale kostprijs is van dat project en of de minister op termijn dergelijke projecten vanuit de hogere overheid subsidieerbaar acht.

02.02 Minister Paul Magnette: Mijnheer de voorzitter, de installatie van windmolenparken op het land behoort tot de bevoegdheid van de Gewesten.

Indien het netto ontwikkelbaar vermogen van de installatie echter meer dan 25 megawatt bedraagt, is de voorafgaande toekenning van een individuele vergunning vereist overeenkomstig artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 oktober 2000 betreffende de toekenning van individuele vergunningen voor de bouw van installaties voor de productie van elektriciteit. Deze vergunning wordt door de federale minister van Energie verleend.

Uw andere vragen hebben betrekking op informatie waarover ik niet beschik, zoals uw vraag over de totale kostprijs. Uw vraag over de subsidies behoort dan weer tot de bevoegdheid van de Gewesten.

02.03 Michel Doomst (CD&V - N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Wij zullen in elk geval contact opnemen met de Gewesten en nagaan of er in de toekomst een link met het federale niveau mogelijk is.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

03 Question de Mme Karine Lalieux au ministre du Climat et de l'Énergie sur "les revendications émises par l'Union professionnelle du crédit" (n° 1904)

03 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Klimaat en Energie over "de eisen van de Beroepsvereniging van het Krediet" (nr. 1904)

03.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, la presse a récemment fait écho de certaines revendications de l'Union Professionnelle du Crédit (UPC). Cette dernière constate que le surendettement provient de plus en plus souvent d'autres dettes que les dettes de crédit, qui concernent notamment l'énergie, la téléphonie ou encore les soins de santé.

Confirmez-vous cette tendance constatée par l'UPC?

Que pensez-vous de la proposition qu'elle a formulée d'étendre l'actuelle Centrale des crédits aux particuliers en une centrale des incidents de paiement répertoriant outre les dettes de crédit, ce qu'elle fait à l'heure actuelle, mais également l'ensemble des dettes contractées par les citoyens?

03.02 Paul Magnette, ministre: Monsieur le président, madame Lalieux, en tant que ministre de la Protection des consommateurs, je me suis largement préoccupé de ces questions et, en particulier, de cette question de surendettement.

Il semble en effet que les causes de surendettement ne se limitent pas aux crédits. Selon la Banque nationale, trois personnes sur dix, ayant recours au règlement collectif de dettes, sont enregistrées auprès de la Centrale des crédits aux particuliers sans aucun contrat de crédit impayé. Ces consommateurs sont confrontés à d'autres difficultés de paiement comme celles relatives aux factures d'énergie et de téléphone, aux loyers, aux soins de santé et aux dettes fiscales.

Le service Crédit et Endettement du SPF Économie a eu connaissance de cas dans lesquels les consommateurs souscrivaient des crédits à la consommation en vue d'apurer leurs dettes de nature fiscale ou autres du même type.

Le crédit reste cependant encore très présent dans la vie du consommateur, puisque au cours de l'année 2007, ce ne sont pas moins de 1.478.326 nouveaux contrats de crédit qui ont été enregistrés dans la Centrale. Les ouvertures de crédits et les prêts à tempérament en constituent la part la plus importante. Les crédits hypothécaires occupent la troisième position et les ventes à tempérament clôturent le classement.

Une extension des données reprises dans la Centrale des crédits aux particuliers me semble recommandée. En effet, pareilles informations supplémentaires permettraient de mieux lutter contre le surendettement et de responsabiliser les parties concernées. Des renseignements similaires sont déjà disponibles dans d'autres États membres de l'Union européenne, tels que les Pays-Bas ou l'Allemagne. Cependant, cette extension, telle que visée à l'article 11 de la loi du 10 août 2001 relative à la Centrale des crédits aux particuliers, doit être envisagée avec prudence car un élargissement du fonctionnement de la Centrale entraînera des répercussions techniques et financières qui pourraient entraver la faisabilité du projet.

Des études approfondies relatives à la nécessité d'un tel élargissement et surtout à sa faisabilité, notamment quant à la qualité des données, le coût de gestion et de consultation, le coût des frais administratifs ainsi que l'impact sur la vie privée, doivent être effectuées. Je compte demander à la Banque nationale de réaliser ces études préparatoires.

03.03 Karine Lalieux (PS): Je remercie le ministre pour cette réponse complète. Nous reviendrons certainement sur le sujet lorsque la Banque nationale aura réalisé son étude.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

04 Vraag van mevrouw Tinne Van der Straeten aan de minister van Klimaat en Energie over "de inventaris van het radioactief afval en de nucleaire passiva op te stellen door NIRAS" (nr. 1981)

04 Question de Mme Tinne Van der Straeten au ministre du Climat et de l'Énergie sur "l'inventaire des

déchets radioactifs et du passif nucléaire qui doit être établi par l'ONDRAF" (n° 1981)

04.01 Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen!): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het NIRAS heeft de wettelijke opdracht om elke vijf jaar een inventaris op te stellen van het radioactief afval en de nucleaire passiva. De eerste inventaris was klaar begin 2003 en ik heb vernomen dat de tweede inventaris klaar zou zijn.

De openbaarheid van dit document is een oud zeer. Het NIRAS geeft alleen een samenvatting omwille van de vertrouwelijkheid van de informatie. Voor een deel van de informatie is deze keuze terecht. Ik denk aan gegevens met betrekking tot plutonium bij het SCK en de proliferatierisico's die daarmee samenhangen.

Wat de cijfers over de opkuis betreft, is het, mijns inziens, logisch dat deze wel worden meegedeeld.

Mijnheer de minister, ik kom tot mijn vragen.

Ten eerste, wat is de stand van zaken van de tweede inventaris.

Ten tweede, kan u ervoor zorgen dat de Kamerleden het volledig document kunnen inkijken, weliswaar zonder de geclassificeerde informatie? Kortom, geen samenvatting maar het volledig document maar zonder de vertrouwelijke informatie.

Ten derde, wat zijn de belangrijkste besluiten uit de inventaris?

Ten vierde, kan u me meedelen welke aanbevelingen uit de eerste inventaris werden nageleefd? Welke niet en waarom?

Ten slotte, kan u meedelen of NIRAS in het nieuwe document zwart op wit kan garanderen dat er geen risico's zijn op een nucleair passief bij FBFC en Belgonucleaire?

04.02 Minister Paul Magnette: Mijnheer de voorzitter, het tweede vijfjaarlijkse rapport van NIRAS over de inventaris van de nucleaire passiva voor de periode 2003-2007 werd besproken in de vergadering van de raad van bestuur van NIRAS van 14 december 2007. De raad heeft de voorzitter en de directeur-generaal van NIRAS volmacht gegeven het rapport te bezorgen aan de toezichthoudende overheid van de instelling.

De voorbije weken heeft NIRAS het rapport in een definitieve vorm gegoten, rekening houdend met de opmerkingen van zijn raad van bestuur. NIRAS heeft mij inmiddels laten weten dat het rapport klaar is om aan de voogdijoverheid te worden bezorgd. De instelling heeft mij per brief een onderhoud gevraagd om het rapport officieel te overhandigen, wat de komende dagen zal gebeuren.

NIRAS heeft mij erop gewezen dat het rapport – dat het mij binnenkort zal overhandigen – strikt vertrouwelijk is en onder de toepassing van de bepaling van artikelen 6 en 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de veiligheid van de bevolking en de bescherming van de openbare orde en de veiligheid van het land valt. Het publiek maken van de informatie in het repertorium van de inventaris met de lokalisatie en de staat van alle nucleaire installaties en sites in België die radioactieve stoffen bevatten, zou inderdaad de nationale veiligheid in gevaar kunnen brengen. Bovendien bevat het rapport informatie over de kerntechnische materialen die alleen ter kennis kan worden gebracht van wie een veiligheidsmachtiging bezit conform de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen. Het rapport heeft eveneens financiële gegevens van commerciële aard verzameld die voor sommige exploitanten vrij gevoelig zijn en moeten worden beschermd met het oog op de vrije concurrentie onder de betrokken ondernemingen en aanbesteders en aannemers bij de toekenning van overheidsopdrachten.

Zodra het rapport in mijn bezit is, zal ik NIRAS vragen een versie voor te bereiden waarin de gegevens die publiek kunnen worden gemaakt, als synthese worden weergegeven. Indien u het wenst, ben ik eveneens bereid de instelling te vragen de resultaten van het rapport over de inventaris achter gesloten deuren te komen voorstellen en toe te lichten in de bevoegde Kamercommissie.

Op de derde vraag kan ik pas een antwoord geven, zodra ik beschik over het rapport.

Ten vierde, NIRAS heeft mij meegedeeld dat in het tweede vijfjaarlijkse rapport een stand van zaken van de uitvoering van de aanbevelingen uit haar eerste vijfjaarlijkse rapport voor de periode 1998-2002 is

opgenomen. Ik zal u de resultaten kunnen meedelen, zodra ik het rapport in mijn bezit heb.

Ten vijfde, NIRAS deelt mij mee dat uit het nieuwe rapport blijkt dat de nucleaire kosten wel degelijk door boekhoudkundige voorzieningen zijn gedekt. FBFC1 legt boekhoudkundige provisies aan om zijn nucleaire kosten te dekken. Daarnaast werd een waarborgcontract tussen FBFC1, het moederbedrijf FBFC en NIRAS ondertekend dat betrekking heeft op de verplichtingen en de verbintenissen van FBFC1 aangaande de deklasseringskosten en de waarborg van die verbintenissen door het moederbedrijf FBFC. Het financieringsmechanisme dat door FBFC1 wordt toegepast voor het aanleggen van de boekhoudkundige voorzieningen, biedt volgens NIRAS de mogelijkheid om de nucleaire kosten van zijn site in Dessel te dekken.

NIRAS heeft eveneens meegedeeld dat de boekhoudkundige voorzieningen die Belgonucleaire aanlegt, op 1 januari 2006 toereikend waren om zijn nucleaire kosten te dekken. De instelling preciseert dat de evaluatie van de provisies van Belgonucleaire werd gebaseerd op de jaarrekening van Belgonucleaire van 2005, die rekening houdt met de beslissing van de raad van bestuur van Belgonucleaire van 22 december 2005 om de fabriek in Dessel in mei 2006 te sluiten. NIRAS wijst erop dat er in België een algemene wetgeving over de financiering van de deklasserings- en saneringskosten van de nucleaire installaties en sites, met inbegrip van de beschikbaarheid van de financiële middelen die aan de aangelegde provisies gerelateerd zijn, ontbreekt.

De instelling merkt bovendien op dat er minder of zelfs geen financiële middelen gerelateerd aan de aangelegde provisies, meer beschikbaar zouden kunnen zijn, omdat de fiscale wetgeving het aanleggen van provisies voor verrichtingen op lange termijn die onzeker zijn, niet als dusdanig erkent.

04.03 Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, ik blijf bij mijn punt dat inzake de veiligheidsrisico's het NIRAS absoluut gelijk heeft.

Wat betreft het punt van het bedrijfsgeheim, de commerciële informatie, daarover valt te discussiëren.

Ik zou u dan ook willen vragen om in uw onderhoud met NIRAS na te gaan wat er mogelijk is en uw volle gewicht daar in de schaal te leggen opdat we zo breed mogelijke en zo goed mogelijke informatie hebben.

Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat we met de commissie zullen ingaan op het voorstel van de minister om achter gesloten deuren toelichting te krijgen van NIRAS over de tweede inventaris. Dan kunnen we misschien ingaan op een aantal aspecten die de minister ook heeft aangehaald in antwoord op mijn vragen aangaande het nucleair passief bij FDFC en Belgonucleaire. Vanaf het moment dat de gegevens er zijn, kunnen we daar, denk ik, iets grondiger op ingaan. Misschien kan dat worden opgenomen in de regeling van de werkzaamheden.

De **voorzitter**: Dat zal allicht worden besproken in het raam van wat we met de commissie-2030 zullen doen.

04.04 Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen!): Mijnheer de voorzitter, de minister stelt voor om, naar aanleiding van de inventaris, achter gesloten deuren een commissievergadering te houden, waar het NIRAS de tweede inventaris komt voorstellen. In principe heeft dat niets te maken met de commissie-2030.

De **voorzitter**: Dat is een mogelijkheid. Dat kunnen we eventueel straks bespreken tijdens de regeling van de werkzaamheden. Als de minister dat voorstelt, vormt dat voor mij geen enkel probleem, maar de commissie moet zich daarover uitspreken. De commissie bereikt nu niet zijn quorum, dus ik stel voor dat we dat straks bespreken.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

05 Question de Mme Muriel Gerkens au ministre du Climat et de l'Énergie sur "l'état des lieux concernant les fûts défectueux de déchets radioactifs" (n° 1965)

05 Vraag van mevrouw Muriel Gerkens aan de minister van Klimaat en Energie over "de stand van zaken met betrekking tot de beschadigde vaten met kernafval" (nr. 1965)

05.01 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, monsieur le ministre, l'ONDRAP a pris

connaissance, au début de l'année 2003, de problèmes à Belgoprocess concernant la gestion des déchets nucléaires, notamment l'existence de colis présentant des défauts de corrosion, de fermeture, d'écoulement, etc.

Un programme d'inspection a été mis sur pied comportant l'obligation de rédiger un rapport sur l'évolution des colis non conformes pratiquement tous les six mois.

Régulièrement des questions ont été posées sur l'état d'avancement de ce programme et sur la maîtrise de la gestion de ces fûts défectueux.

Nous sommes maintenant début 2008 et j'aurais donc voulu faire le point avec vous.

Un rapport a-t-il été rendu fin 2007? Dans l'affirmative, a-t-on constaté d'autres colis non conformes?

J'aurais également voulu savoir quelle était la quantité de fûts défectueux dénombrée en catégories A et B depuis le début des opérations? Qui était responsable de ces fûts? D'où venaient-ils? Où en est-on dans la remise en état de ces colis? Ont-ils été reconditionnés?

Par ailleurs, disposez-vous d'une estimation des budgets déjà engagés pour couvrir les coûts de reconditionnement et du budget encore à investir? Avez-vous une idée précise de la date d'achèvement de ces travaux?

05.02 Paul Magnette, ministre: Monsieur le président, madame Gerken, par lettre du 9 janvier 2007, le ministre de tutelle a autorisé l'ONDRAF à lui soumettre un rapport quinquennal sur l'évolution du programme d'inspection et des actions entreprises par l'ONDRAF pour la gestion à long terme des colis jugés non conformes, tout en précisant que toute nouvelle évolution devait lui être communiquée.

C'est dans ce cadre que l'ONDRAF a remis, le 14 décembre 2007 à son ministre de tutelle, un aperçu des inspections visuelles réalisées jusqu'au 12 novembre 2007, d'une part, dans les bâtiments d'entreposage de déchets conditionnés de faible activité et, d'autre part, dans les bâtiments où sont entreposés des déchets conditionnés de moyenne activité.

Jusqu'à présent et depuis le début du programme d'inspection visuelle systématique des colis de déchets conditionnés, entreposés sur le site de la filiale Belgoprocess, que l'ONDRAF a lancé en 2003, 33.949 colis sur un total de 53.611 de déchets conditionnés entreposés ont fait l'objet d'une inspection visuelle. 1.551 ont été jugés non conformes aux critères d'inspection visuelle et, parmi ceux-ci, 82 sont des colis de déchets conditionnés de moyenne activité, détectés courant 2007.

Les défauts constatés ne présentent aucun danger pour la santé des travailleurs de Belgoprocess ou pour les riverains puisque les substances radioactives restent toujours confinées dans leur matrice de conditionnement et que les colis sont entreposés dans des bâtiments contrôlés et maintenus en dépression vis-à-vis de l'atmosphère extérieure.

Par ailleurs, les constatations faites s'inscrivent dans le cadre de la mise en œuvre continue du programme d'inspection qui fait apparaître des colis non conformes supplémentaires, au fur et à mesure de son avancement.

Quant à votre deuxième question, il convient d'abord de signaler qu'aucun des colis déclarés non conformes n'a été accepté par l'ONDRAF à ce jour et que les activités réalisées ou à réaliser dans le cadre du programme de travail établi par l'ONDRAF sont ou seront financées par les responsables financiers des colis concernés, à savoir Electrabel et les passifs nucléaires BP1 et BP2.

Sur les 1.551 colis de déchets conditionnés de faible activité, déchets dits de "catégorie I", 197 sont à charge d'Electrabel, 1.352 à charge des passifs BP1 et BP2 et deux à charge de Belgoprocess. Les 82 colis non conformes de déchets conditionnés de moyenne activité sont à charge des passifs BP1 et BP2.

À l'heure actuelle, aucun des colis concernés n'a été reconditionné. Il y a lieu de faire une distinction entre les colis cimentés corrodés et les colis bitumés. Pour les premiers - colis de déchets de catégorie I, colis cimentés présentant un phénomène de corrosion -, la solution présentée est le maintien en entrepôt et un suivi régulier, tout en veillant à maintenir la sûreté des entrepôts. Ces colis seront ensuite placés dans le

caisson de dépôt final et cimentés, ce qui élimine l'impact de la corrosion. Vu la décision du 23 juin 2006 concernant le dépôt final en surface des déchets de catégorie I à Dessel, cette solution devrait être mise en œuvre à partir de 2013, selon le planning actuel. Cette solution n'entraîne pas de surcoût significatif.

Pour les colis bitumés, en provenance de l'ancien département "Waste" du CSK-CEN (passif BP2), la solution de référence est le placement dans un suremballage et leur mise en entrepôt avant mise en dépôt final. Après suremballage et mise en entrepôt, certains colis défectueux feront l'objet d'un suivi dans le temps pour vérifier leur stabilité. Avant leur mise en dépôt final, les colis initialement maintenus dans le suremballage seront bétonnés dans des caissons en ciment.

Le coût total de ces opérations, y compris la mise en dépôt final, est estimé actuellement à 75 millions d'euros.

En ce qui concerne les colis en provenance de l'ancienne usine de retraitement Eurochemic (passif BP1), la problématique identifiée dans le courant de l'année 2007 est actuellement à l'étude. Diverses expertises sont en cours ou sont prévues en Belgique et à l'étranger.

05.03 Muriel Gerken (Ecolo-Groen!): Monsieur le ministre, je suis rassurée d'entendre que tout reste financé par les opérateurs concernés.

Par contre, il ne me semble pas avoir obtenu de réponse à la question de savoir combien de fûts n'ont pas encore été contrôlés, ne serait-ce que visuellement.

Quant au suremballage des colis bitumés, j'aurais voulu savoir s'il est en cours. Si non, est-il prévu et, dans l'affirmative, à quel moment?

05.04 Paul Magnette, ministre: (...)

05.05 Muriel Gerken (Ecolo-Groen!): Ces données ne sont pas reprises dans la réponse.

05.06 Paul Magnette, ministre: Pour les colis bitumés, on me dit qu'avant leur mise en dépôt final, les colis initialement maintenus dans leur suremballage seront bétonnés dans des caissons en ciment. Cette opération est en cours.

05.07 Muriel Gerken (Ecolo-Groen!): Le fait que le ministre ait prévu une évaluation quinquennale de la gestion des déchets signifie-t-il que nous ne recevrons plus le rapport semestriel concernant ce plan de colis défectueux?

05.08 Paul Magnette, ministre: Je vais vérifier et je vous donnerai de plus amples informations par la suite.

En ce qui concerne les inspections, 33.949 colis sur un total de 53.611 ont été vérifiés. Il ressort donc d'un rapide calcul qu'environ 20.000 colis doivent encore être inspectés.

05.09 Muriel Gerken (Ecolo-Groen!): Il s'agit d'un travail de grande envergure. Cela me conforte dans l'idée que rien n'est simple en matière de déchets nucléaires.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

06 Question de Mme Valérie De Bue au ministre du Climat et de l'Énergie sur "le nombre d'appels supplémentaires enregistrés par le Contact Center du SPF Économie concernant la libéralisation du marché de l'électricité en Wallonie et à Bruxelles" (n° 1998)

06 Vraag van mevrouw Valérie De Bue aan de minister van Klimaat en Energie over "het toegenomen aantal telefonische oproepen bij het Contact Center van de FOD Economie met betrekking tot de vrijmaking van de elektriciteitsmarkt in Wallonië en in Brussel" (nr. 1998)

06.01 Valérie De Bue (MR): Monsieur le président, je vous remercie. La presse s'est fait l'écho du nombre d'appels en croissance enregistrés par le Contact Center du SPF Économie: cette hausse est de l'ordre de 16% pour l'année 2007. Les questions les plus fréquemment posées concernaient la libéralisation du

marché de l'énergie à Bruxelles et en Wallonie.

D'après cet article, le marché de l'électricité semble se heurter à d'énormes difficultés, si bien que seules les grandes entreprises en profitent en laissant les ménages sur le côté. Pour la porte-parole du SPF Économie, les opérateurs du marché de l'énergie commettraient les mêmes erreurs qu'en Flandre en 2003.

J'aurais donc aimé obtenir des informations sur les plaintes enregistrées par vos services. Quelle en est la nature? Quelles sont les erreurs constatées commises par les opérateurs en Wallonie et à Bruxelles? Comment vos services analysent-ils ces difficultés? Existent-elles en Flandre, et sinon pourquoi cette différence?

Enfin, quelles mesures envisagez-vous pour répondre à ces griefs?

Monsieur le ministre, je vous remercie.

06.02 Paul Magnette, ministre: Monsieur le président, madame De Bue, le Contact Center répond aux questions d'information générale, mais il est vrai que la plupart des interrogations (44%) portent sur l'énergie. En l'occurrence, les plaintes sont transmises à la Direction générale Contrôle et Médiation.

Les problèmes les plus fréquemment rencontrés portent sur la facturation (80% des cas). Le coût de l'énergie prend en effet une part de plus en plus importante dans le budget des ménages; il est donc normal que nos concitoyens se montrent plus attentifs à leur facture et qu'ils se posent des questions.

Souvent, des factures leur semblent peu claires ou plus élevées que par le passé. À cet égard, j'ai commandé une étude du SPF Économie sur la manière dont les factures pourraient être simplifiées. Nous y travaillons en concertation avec les Régions, puisque celles-ci ont émis par voie décrétole les critères qui doivent figurer sur les factures. Comme il s'agit d'une compétence partagée, la clarification prend un peu plus de temps.

La deuxième source de problèmes reste la vente par téléphone, bien que le nombre de plaintes soit en baisse, au contraire de la vente par internet. Nombre de nos concitoyens ne se rendent pas compte qu'en renvoyant un contrat par voie électronique, ils signent un contrat.

Ensuite se pose la question du démarchage à domicile et la vente dans les grandes surfaces. Le scénario décrit par les plaignants suit presque toujours le même processus: le démarcheur leur fait signer un document sans engagement, pour information ou à des fins statistiques, puis les consommateurs découvrent comme par enchantement qu'ils sont clients chez le fournisseur. Or il ne faut jamais signer sans engagement.

La situation s'est fortement améliorée dans la seconde moitié de l'année 2007, notamment parce que les fournisseurs se sont enfin rendu compte que de telles techniques de vente apportaient un lot considérable de réclamations, de factures impayées et de démarches administratives complexes et coûteuses pour faire droit au consommateur dupé.

La majorité des plaintes viennent de clients francophones. Cela s'explique par la différence entre les dates de libéralisation du marché: juillet 2003 pour la Flandre et janvier 2007 pour la Wallonie et Bruxelles. Une autre raison est l'ignorance par les consommateurs de la répartition des responsabilités entre fournisseurs et gestionnaires de réseau.

Devant cet afflux de plaintes dans ce secteur, des réorganisations successives ont été opérées afin de traiter le maximum de plaintes aussi efficacement que possible. La Direction générale Contrôle et Médiation est restée en permanence en contact avec les représentants de fournisseurs dans le but de trouver des solutions aux problèmes les plus souvent soulevés.

Cependant, lorsque des infractions caractérisées ont été commises, des procès-verbaux furent dressés et envoyés au parquet ou bien elles ont été assorties d'amendes transactionnelles. Six procès-verbaux à l'égard de trois fournisseurs différents ont ainsi été dressés en 2007.

06.03 Valérie De Bue (MR): Monsieur le ministre, en ce qui concerne la lisibilité et la clarté des factures, avez-vous déjà un délai pour améliorer les résultats? C'est vraiment un point sensible.

06.04 Paul Magnette, ministre: Cela dépend de la collaboration avec les Régions. Elles ont émis un certain nombre de critères supplémentaires qui doivent figurer sur la facture. Il faut encore voir si on les indique sur une première ou une deuxième page ou si on peut ne les faire figurer qu'en annexe. La concertation est en cours mais aussitôt que les Régions auront trouvé un accord, nous pourrons avancer.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Ik denk dat we nu het woord mogen geven aan de minister van Economie, mevrouw Laruelle. Ik dank minister Magnette voor zijn aanwezigheid. De andere vragen zullen de volgende keer worden gesteld, tenzij u nog hier blijft. Het staat u vrij.

07 Question de Mme Karine Lalieux à la ministre de l'Économie, des Indépendants et de l'Agriculture sur "la domiciliation bancaire" (n° 1984)

07 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Economie, Zelfstandigen en Landbouw over "bankdomiciliëringen" (nr. 1984)

07.01 Karine Lalieux (PS): Madame la ministre, choisir la domiciliation bancaire comme mode de paiement présente de nombreux avantages pour beaucoup de personnes, surtout quand ces domiciliations concernent des montants fixes comme le loyer ou encore les primes d'assurance. Si les domiciliations permettent d'être tête-en-l'air dans les règlements de ses factures, il arrive aussi qu'on oublie que le compte n'est pas suffisamment approvisionné pour honorer le montant de ces domiciliations. Je pensais qu'une fois le compte remis dans le vert, la domiciliation était effectuée directement mais j'ai appris récemment que ce n'était pas toujours le cas, du moins avec certaines banques et certaines compagnies d'assurance.

Ainsi, dans le courant du mois de décembre, un client d'une banque qui avait établi une domiciliation pour payer son assurance automobile a un compte qui, lorsque arrive l'échéance de paiement, n'est pas suffisamment approvisionné pour régler la prime. Il ne s'en inquiète pas puisqu'il sait que le compte sera rapidement réalimenté en suffisance. Ce client a été très surpris de constater d'abord que fin décembre, la domiciliation n'avait toujours pas été effectuée alors qu'il y avait assez d'argent sur le compte et ensuite que fin janvier, il n'y avait pas eu non plus versement de la prime alors que le compte était fourni à ce moment-là.

Ni la domiciliation de décembre ni celle de janvier n'ont été exécutées. Ce client a pris contact avec son agence bancaire qui lui annonce que dorénavant, en cas de domiciliation non honorée pour une assurance, en accord avec la compagnie d'assurances, il lui serait réclamé toutes les mensualités qui courent jusqu'au terme de ce contrat. Madame la ministre, vous pouvez imaginer sans peine les difficultés que peuvent rencontrer les clients d'une banque confrontés à de telles pratiques: déboursier en une fois le reste des mensualités dues, peut-être devoir changer de compagnie d'assurances également.

Un compte momentanément insuffisamment alimenté entraîne-t-il automatiquement la non-exécution définitive d'une domiciliation bancaire? Ces pratiques sont-elles généralisées dans le secteur bancaire? Cet accord entre une compagnie d'assurances et une banque est-il normal?

07.02 Sabine Laruelle, ministre: Un compte momentanément insuffisamment alimenté ne met pas fin définitivement au mandat juridique que représente la domiciliation bancaire. Cependant, en fonction des clauses contractuelles existantes, la domiciliation pourra être suspendue temporairement dans l'attente d'un réapprovisionnement du compte. Le SPF Économie a également constaté que certains organismes prévenaient par écrit le consommateur et lui demandaient soit de réapprovisionner le compte soit de payer directement la facture restée ainsi impayée. Tout dépend dès lors des termes contractuels existant entre l'utilisateur du compte, le créancier et la banque.

Ces pratiques ne sont pas généralisées mais le SPF Économie ne dispose pas de statistiques lui permettant de dire quel pourcentage des banques agissent de telle ou telle façon. En tout cas, ces pratiques ne sont pas généralisées: d'autres informations nous permettent de le dire. Cela dépend vraiment de la relation contractuelle avec la banque.

Pour ce qui est de l'accord entre une compagnie d'assurances et la banque, en vertu de l'article 12 du contrat-type RC Auto, la prime d'assurance est quérable et payable par anticipation.

Les facilités de paiement octroyées sous forme de fractionnement de la prime relèvent dès lors d'un accord intervenu entre l'assuré et l'assureur.

La police d'assurance ou une convention annexée stipule les modalités de paiement fractionné et, le cas échéant, les conséquences du non-paiement.

En cas de défaut de paiement de la prime, l'assureur peut effectivement mettre un terme à cette facilité de paiement et réclamer la totalité de la prime sans une quelconque intervention du banquier.

En outre, le défaut de paiement de la prime à échéance peut aussi donner lieu à suspension ou résiliation du contrat à condition, bien sûr, que le débiteur ait été mis en demeure.

Si, toutefois, des problèmes particuliers sont rencontrés, il est toujours possible ou bien de contacter le SPF Économie ou bien de contacter directement les médiateurs du secteur bancaire et du secteur des assurances.

07.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, je remercie Mme la ministre pour sa réponse.

Madame la ministre, au regard des récits qui m'ont été faits, cela me semble un peu exagéré. En effet, quelques jours après, les comptes étaient réalimentés. De plus, sans même avoir reçu de courrier, la personne a compris, à la fin du mois de janvier, que l'assurance n'avait pas été payée. C'est seulement après qu'une lettre lui a été envoyée pour lui signifier qu'elle devait payer l'assurance pour douze mois en une seule fois. Vous savez qu'il arrive souvent que l'on ne prenne pas connaissance de toutes les clauses d'un contrat qui sont mentionnées en petits caractères. D'ailleurs, il faut craindre que des accidents se produisent avec des gens qui ne sont pas couverts par une assurance auto. Il me semble donc opportun de se pencher sur cette question, c'est en tout cas mon intention. En effet, il semble que l'on se retrouve parfois face à des pratiques difficilement acceptables d'autant lorsqu'il s'agit de personnes qui ont l'habitude de payer leur assurance depuis des années.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

08 Question de M. Jean-Jacques Flahaux à la ministre de l'Économie, des Indépendants et de l'Agriculture sur "les actions de groupe" (n° 1767)

08 Vraag van de heer Jean-Jacques Flahaux aan de minister van Economie, Zelfstandigen en Landbouw over "groepsacties" (nr. 1767)

08.01 Jean-Jacques Flahaux (MR): Monsieur le président, madame la ministre, la présidence portugaise de l'Union européenne a organisé, les 9 et 10 novembre derniers, une conférence de groupe afin d'analyser la manière dont les différents États membres de l'Union européenne appréhendent l'indemnisation des consommateurs en cas de dommages dits de masse et, éventuellement, examiner si une initiative européenne s'impose en ce domaine.

Quel est le bilan de cette conférence? Je sais que vous n'étiez pas vous-même en charge de cette attribution à l'époque.

Quelles actions le gouvernement belge compte-t-il mettre en œuvre pour assurer un suivi aux conclusions de la conférence?

La Belgique dispose-t-elle d'un outil d'action de groupe ou a-t-elle privilégié des solutions extrajudiciaires par voie de médiation pour régler ces litiges?

Sinon, serait-il possible de mettre en place un tel outil?

08.02 Sabine Laruelle, ministre: Monsieur le président, la Commission encourage depuis plusieurs années le règlement extrajudiciaire des litiges de consommation en cofinçant, avec les États membres, le réseau des centres européens des consommateurs.

En ce qui concerne les actions collectives, la Commission procède actuellement à l'évaluation de la directive "Actions en cessation" et se propose d'étudier les mécanismes de recours collectif en dédommagement. Comme vous le relevez dans votre question, la présidence portugaise a organisé en novembre dernier une

conférence sur ces recours collectifs. Cette conférence a fait ressortir une situation très contrastée entre les différents États membres et, à ce jour, seuls 8 pays disposeraient d'un dispositif qui s'apparente à la procédure d'action de groupe: il s'agit de la Suède, la Hongrie, la Slovaquie, l'Allemagne, la Grèce, le Portugal, la Bulgarie et la Roumanie. Quatre pays auraient un projet d'introduire ce type de procédure: l'Autriche, la Grande-Bretagne, la France et la Finlande.

La "Class Action" américaine est souvent évoquée, mais il n'est pas question de copier dans l'Union européenne le système américain et, surtout, ses dérives. La Commission européenne souhaite ouvrir un débat sur l'action de groupe au niveau communautaire dans la mesure où le marché intérieur pourrait être renforcé par la mise en œuvre d'une procédure collective.

La Commission étudiera donc la question et lancera un processus de consultation sur le type d'action à mener, mais bien au niveau communautaire. Une communication de la même Commission est annoncée pour 2008. Dans l'attente de cette communication, j'estime donc prématuré pour la Belgique d'entamer toute démarche unilatérale.

Par ailleurs, le règlement des litiges par voie de médiation a déjà été encouragé par la Belgique par la loi du 21 février 2005 modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne la médiation.

08.03 Jean-Jacques Flahaux (MR): Monsieur le président, je remercie Mme la ministre pour sa réponse tout à fait complète.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister van Economie, Zelfstandigen en Landbouw over "het moeizaam bekomen van kredieten voor zelfstandigen en KMO's" (nr. 1800)

09 Question de M. Peter Logghe à la ministre de l'Économie, des Indépendants et de l'Agriculture sur "les difficultés éprouvées par les indépendants et les PME à obtenir des crédits" (n° 1800)

09.01 Peter Logghe (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de Amerikaanse kredietcrisis lijkt ook uit te deinen of gevolgen te hebben voor ons land. Het lijkt zo dat zelfstandige ondernemers en KMO's steeds moeilijker aan kredieten raken. Het Neutraal Syndicaat voor Zelfstandigen geeft als conclusie van een door haar uitgevoerde studie de volgende vaststelling: "in elke enquête halen bedrijfsleiders en zelfstandigen het bekomen van krediet als grote pijnpunt aan".

Als we beseffen dat het bekomen van krediet voor een onderneming in veel gevallen neerkomt op het geven van extra zuurstof voor die onderneming, kan men toch de vraag stellen of de overheid in dit proces wel actief genoeg tussenkomt.

Daarom stel ik u een aantal concrete vragen.

Heeft de minister weet van de evolutie van het moeilijker bekomen van kredieten in hoofde van ondernemingen en KMO's?

Wordt daarover door de overheid regelmatig overleg gepleegd? Op welke chronologische basis en met welke actoren gebeurt dit?

Welke banken worden in die discussie betrokken? En welke vertegenwoordigers van zelfstandigen en KMO's? Heeft u al resultaten op het vlak van deze onderhandelingen?

Is de regering zinnens om in de problematiek van het bekomen van kredieten concrete maatregelen te nemen? Als u beseft dat Vlaanderen een uitgesproken KMO-markt is, dan heeft men eigenlijk heel weinig fantasie van doen om vast te stellen dat de verdere verslechtering op de kredietmarkt voor Vlaanderen desastreuze gevolgen zou kunnen hebben. Bent u zinnens hierin concrete maatregelen te nemen en zo ja, dewelke?

09.02 Minister Sabine Laruelle: Mijnheer de voorzitter, de analyse die het KeFiK, het Kenniscentrum voor Financiering van KMO heeft uitgevoerd over de cijfers van de kredieten, die tijdens het derde kwartaal 2007 aan de ondernemingen werden verleend, toont inderdaad dat voor het eerst in drie jaar, het aan

zelfstandigen en ondernemingen toegekend kredietbedrag vermindert.

Dit toont inderdaad aan dat voor het eerst in drie jaar het aan zelfstandigen en ondernemingen toegekende kredietbedrag verminderd is met 1,9% tijdens dit derde kwartaal van 2007. Dit is een trend die zowel bij de zelfstandigen, -0,48%, als bij de middelgrote ondernemingen, -0,98%, en grote ondernemingen, -4,9%, merkbaar is.

Wij kunnen op dit moment nog niet echt spreken van een kredietcrunch, maar wel van een negatieve tendens op het vlak van de toekenning van kredieten aan ondernemingen in de brede zin van het woord. Op jaarbasis stellen wij inderdaad een forse aangroei vast van het krediet dat aan zelfstandigen en ondernemingen werd toegekend, +10,5%. Deze dynamiek is ook merkbaar bij de zelfstandigen, +1,6%, en de kleine ondernemingen, +10,2%. Dat is uiteraard ook te wijten aan de sterke stijging die tijdens de vorige kwartalen werd vastgesteld.

Wij zullen echter de cijfers van het vierde kwartaal nauwlettend in het oog moeten houden om te zien of die trend al dan niet wordt bevestigd. De brutocijfers van de Nationale Bank zullen eind maart beschikbaar zijn. Het KeFiK zal zijn analyse begin april 2008 publiceren.

De omvang van de crisis ontstaat door de subpremies, het risico op terugval van de Amerikaanse economie, het nijpend tekort aan liquiditeit waar de Europese banken momenteel mee kampen, ongeveer 155 miljard euro volgens de Europese banken, en de noodzakelijke inflatiebeheersing op nationaal niveau. Dit zijn allemaal indicatoren die tot waakzaamheid aansporen.

Indien nodig zullen de nodige maatregelen moeten worden genomen in de mogelijkheden van overheidstussenkomst bij de toekenning van krediet aan ondernemingen en in het bijzonder om zeer kleine ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen nog meer te bevoordelen. Het zijn immers deze laatste die in een periode van laagconjunctuur van groot belang zijn. Wij moeten echter wachten op de cijfers voor het vierde kwartaal.

09.03 Peter Logghe (Vlaams Belang): Misschien een korte repliek.

Mevrouw de minister, dank u voor uw volledig antwoord. Het is inderdaad wachten op de cijfers van eind maart 2008.

Ik heb nog een vraag. Het is waarschijnlijk nog veel te vroeg om schattingen te maken over hoeveel die overheidstussenkomsten zouden kunnen kosten. Toch zou ik u willen vragen of u reeds enige schatting heeft gemaakt. Heeft u een begroting klaar? Heeft u enig zicht op de kostprijs?

09.04 Minister Sabine Laruelle: Ik denk dat wij moeten wachten op de cijfers van het vierde kwartaal. Gedurende drie jaar zijn de cijfers verhoogd. Tijdens het derde kwartaal van 2007 zijn de cijfers afgenomen. Bijvoorbeeld voor de kleine zelfstandigen gaat het, tussen haakjes, om 0,48% en voor de middelgrote ondernemingen om 0,98%.

Wij moeten wachten op de cijfers voor het vierde kwartaal. Wij moeten vervolgens een analyse maken van wat er is verminderd en wat niet. De antwoorden op deze problematiek zijn niet overal dezelfde. De problemen bij de zelfstandigen, de middelgrote of de grote ondernemingen zijn niet dezelfde.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 Vraag van de heer Gerald Kindermans aan de minister van Economie, Zelfstandigen en Landbouw over "de exploitatie van zonnebankcentra" (nr. 1841)

10 Question de M. Gerald Kindermans à la ministre de l'Économie, des Indépendants et de l'Agriculture sur "l'exploitation de centres de bronzage" (n° 1841)

10.01 Gerald Kindermans (CD&V - N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wens u te ondervragen over de problematiek van de zonnebankcentra.

Tijdens de periode van lopende zaken van de vorige regering heeft de minister voor Consumentenzaken op 22 november een KB uitgevaardigd dat de voorwaarden wijzigt voor de exploitatie van zonnebankcentra.

Hierdoor werd tegemoetgekomen aan de Europese regelgeving. Er werd onder meer bepaald dat de straling van de zonnepanelen op geen enkele plaats een totaal effectief erytheemgewogen irradiantie hoger dan 0,3 W per vierkante meter mag vertonen.

Voor ons is dit moeilijk te vatten. Blijkbaar komt het erop neer dat een zeer groot percentage van de thans gebruikte infrastructuur bij die groep van zelfstandigen en ondernemingen niet langer gebruikt zou mogen worden. Een meerderheid van de exploitanten zou voor een totale vernieuwing van de uitrusting komen te staan. Dit zou geen probleem zijn mocht het KB niet in werking treden op 1 augustus 2008. In Duitsland wacht men naar verluidt drie jaar met de invoering van deze norm.

De sector laat weten dat door de te snelle invoering van de normen voor al de toestellen die nog niet zijn afgeschreven, er ongeveer 500 jobs op de tocht dreigen te staan. Dit zijn veeleer jobs voor laaggeschoold personeel. Heel wat exploitanten komen in financiële moeilijkheden en een faillissement dreigt. Toestellen die recent werden aangekocht zijn niet afgeschreven en moeten onmiddellijk naar de schroothoop worden verwezen.

Mevrouw de minister, ik kom tot de vragen.

Als minister van Middenstand en Economie bent u bekommerd om de gevolgen van bepaalde maatregelen op de middenstand. Werd onderzoek gevoerd naar de economische gevolgen van een snelle toepassing van de normen en op de leefbaarheid van en de tewerkstelling in deze sector?

Wat is de situatie in de ons omringende landen? Hoe lang bedraagt daar de overgangsperiode?

Kan u een inschatting maken van de investeringslast die de nieuwe normen opleggen aan de zelfstandige uitbaters van zonnepanelencentra?

Kan de datum van de inwerkingtreding van het KB nog worden uitgesteld teneinde de sector de gelegenheid te geven zich aan te passen zonder dat er schade wordt berokkend aan de tewerkstelling?

10.02 Minister **Sabine Laruelle**: Mijnheer de voorzitter, in juli 2006 heeft de Europese Commissie op grond van de wetenschappelijke conclusie van een groep deskundigen haar intentie meegedeeld om de normen van de zonnepanelen te herzien. Die conclusies hadden immers belangrijke risico's op kanker door lampen van een vermogen van meer dan 0,3 watt per m² naar voren gebracht. Het is het gemiddelde niveau van de zonnestraling 's middags op de Middellandse Zee.

Gezien het belang voor de gezondheid van de consument, heeft de commissie die conclusie al op 23 juli 2007 omgegoten in een nieuwe norm die het vermogen van die lamp tot 0,3 watt per m² beperkt.

De European Sunlight Association die de fabrikanten van zonnepanelen vertegenwoordigt, verheugden zich daarover in naam van de volksgezondheid. Mijn diensten hebben onmiddellijk de fabrikanten en groothandelaars van zonnepanelen ingelicht over dat verbod van het in de handel brengen.

Vervolgens heeft de commissie voor de veiligheid van de consumenten in overleg met de sector, op 18 juni 2007 een advies uitgebracht met het voorstel de lampen van meer dan 0,3 watt per m² die nog in de Belgische zonnecentra in gebruik zijn, uiterlijk tegen 1 maart 2008 te vervangen. Uiteindelijk zullen de zonnecentra door het uitvoeringsbesluit dat u aanhaalt, tijd krijgen tot 1 augustus 2008 om zich aan die nieuwe regel aan te passen.

Talrijke andere lidstaten, waaronder Nederland, voeren momenteel gelijkwaardige regels in. 15.000 zonnecentra, schoonheidsinstituten, kapsalons, spa, hotels, openbare zwembaden, fitness- of vakantiecentra, zouden volgens de door de betrokken sector meegedeelde informatie onder die maatregelen vallen.

De meeste onder hen hebben echter sinds 23 juli 2007 al gereageerd en zullen bij onderhoud van hun panelen de oude lampen vervangen door nieuwe die aan de nieuwe norm beantwoorden. Dit type lamp moet immers gemiddeld elk jaar worden vervangen voor een prijs die ongeveer 1.000 euro per toestel benadert. Voor die enkelingen die hun lampen weinig zouden gebruiken en waarvan de lampen dus een langere levensduur zouden hebben, bestaat bovendien de mogelijkheid om de zonnepanelen die momenteel op de markt zijn aan te passen, de intensiteit te verlagen en zo de nieuwe normen na te leven.

Dit gezegd zijnde, deel ik de bezorgdheid van het geachte lid in verband met de gevolgen van de invoering van die nieuwe beperking voor de betrokken ondernemingen en zeker voor de kleinste die hun zonnepanelen het minst gebruiken. U weet immers dat de problemen die de kmo's en de zelfstandigen kennen centraal staan in mijn regeringswerk.

Ik heb mijn administratie dan ook gevraagd snel een weidse informatiecampagne over dit onderwerp op te starten in overleg met de betrokken actoren. De toepassing van de maatregel en de controle erop zal van bij de inwerkingtreding worden geëvalueerd. Ik zal erop toezien dat de invoering van die nieuwe maatregelen in de best mogelijke omstandigheden zal worden doorgevoerd.

Het spreekt natuurlijk voor zich dat het onbepaald uitstellen van deze maatregel, terwijl de verkoop van die soort lampen al sinds juli 2007 verboden is, een context van oneerlijke concurrentie heeft gecreëerd tussen de verschillende centra die beschikken over lampen van verschillende intensiteit en dat ten koste van de gezondheid van de consument, wat per definitie onaanvaardbaar is. Hoe immers uitleggen dat de ene beschikken over krachtiger lampen die minder bestraling vergen en de andere niet en dit gedurende een overgangperiode van meer dan 12 maanden? Hoe legt men dit aan de consument uit, gezien het reële risico voor de gezondheid?

De volksgezondheid en de consument zijn belangrijke kwesties die mij altijd na aan het hart lagen en die door mijn bevoegdheden ook ruim aan bod zullen komen in mijn acties.

Het gaat over het imago van een sector bij het grote publiek. De consument moet er immers zeker van zijn dat hij geen risico loopt bij een bezoek aan een zonnecentrum. Dat zal dankzij deze maatregelen meer dan ooit het geval zijn, tot tevredenheid van de Europese associatie van de sector.

Ik ben dus voorstander van een snelle invoering van die nieuwe normen.

10.03 Gerald Kindermans (CD&V - N-VA): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister. Ik denk dat we uw bezorgdheid allemaal delen, mevrouw de minister. De volksgezondheid is natuurlijk heel belangrijk en de consument heeft recht op een veilige en risicovrije behandeling, als hij daarvan gebruikmaakt.

Ik leid uit uw antwoord af dat de bezorgdheid in de sector misschien overdreven is. U zegt dat het er eigenlijk op neerkomt dat de lampen moeten worden vervangen. Ik kan mij echter niet van de indruk ontdoen dat er een zeer groot gebrek aan informatie bestaat. De nieuwe regels zijn zeer snel ingevoerd in de maand november, zonder dat daarover veel communicatie met de buitenwereld is geweest.

Ik heb enkele weken geleden met uw kabinet gebeld. Daar was men er op dat moment niet van op de hoogte dat de minister van Consumentenzaken die maatregel in november heeft genomen.

Het is goed dat u met de sector overleg zal plegen over de manier waarop de consument zal worden geïnformeerd en dat ook wordt gewerkt aan het vertrouwen van de consument in de behandeling in een zonnepanelencentrum.

Ik kan alleen maar hopen dat dit niet leidt tot ontslagen of sluitingen van bedrijven. Ik heb begrepen dat u ook die bezorgdheid deelt.

10.04 Minister Sabine Laruelle: Mijnheer Kindermans, ik ga niet helemaal akkoord met u. Het overleg vindt in juni 2007 plaats. Ik ga met u akkoord dat het koninklijk besluit er in november 2007 kwam. De verschillende zonnecentra hebben echter tot augustus 2008 de tijd om de nieuwe lampen aan te schaffen. De overgangperiode is dus lang genoeg.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

11 Question de M. Jean-Luc Crucke à la ministre de l'Économie, des Indépendants et de l'Agriculture sur "les accords de consommation" (n° 1876)

11 Vraag van de heer Jean-Luc Crucke aan de minister van Economie, Zelfstandigen en Landbouw over "consumentenovereenkomsten" (nr. 1876)

11.01 Jean-Luc Crucke (MR): Monsieur le président, madame la ministre, les accords de consommation, qui sont ces codes de bonne conduite auxquels on veut donner une force exécutoire et qui sont négociés entre les organisations professionnelles et les organisations de consommateurs au sein du Conseil de la consommation, semblent avoir pris un certain coup dans l'aile. En effet, la législation de mai 2007, qui émane de Mme Freya Van den Bossche, deviendrait inapplicable.

Deux éléments empêcheraient ces accords de voir le jour: le problème de représentativité des organisations de consommateurs et la directive européenne sur les pratiques de commerce déloyales qui serait en contradiction avec la législation de mai 2007.

Qu'en est-il par rapport à cette problématique? Comment déterminer la représentativité des organisations de consommateurs? Comment rendre cette législation éventuellement compatible avec la directive européenne? D'autres voies sont-elles actuellement à l'étude?

11.02 Sabine Laruelle, ministre: Monsieur le président, c'est une loi sur laquelle le précédent gouvernement a beaucoup travaillé et pour laquelle j'ai été excessivement attentive à un certain nombre d'effets pervers potentiels. Néanmoins, la loi du 15 mai 2007 permet de signer des accords de coopération pour autant qu'un règlement d'ordre intérieur soit avalisé par le gouvernement, ce qui n'est pas encore le cas. Ce n'est qu'une fois ce règlement d'ordre intérieur adopté par le gouvernement que des conventions pourront être conclues.

Je rappelle que ces accords ne pourront être conclus qu'à l'unanimité du Conseil de la consommation, soit à l'unanimité des organisations de consommateurs et des organisations professionnelles qui y sont présentes.

Le Conseil d'État à l'époque avait fait une remarque sur la problématique de la représentativité des organisations de consommateurs. Cela dit, la loi telle qu'elle a été votée permettra la conclusion d'accords de coopération au sein même de la composition actuelle du Conseil de la consommation. Étant donné l'obligation d'unanimité au sein du Conseil de la consommation, - le Conseil d'État s'est penché sur la question - la portée d'un éventuel problème s'en trouve évidemment réduite. Nous verrons dans les mois et les années qui viennent si recours il y a, si le Conseil d'État utilise cet argument pour donner droit aux requérants ou pas. Le gouvernement a souhaité passer outre ce problème réel, précisément en fonction d'une unanimité au sein du Conseil de la consommation.

Vous avez raison en disant qu'il faudra évaluer cette loi ou du moins analyser les problèmes de compatibilité ou plutôt d'incompatibilité potentielle lorsque nous aurons fini de transposer les différentes directives, notamment celle relative aux pratiques commerciales déloyales dont vous faites mention.

11.03 Jean-Luc Crucke (MR): Monsieur le président, je remercie la ministre pour sa réponse. Elle a parlé d'un certain nombre d'effets pervers sur lesquels elle a attiré l'attention de l'auteur de cette législation. Pour moi, un des effets pervers c'est l'effet d'annonce. On annonce puis on constate que les problématiques sont présentes. Je vous remercie d'avoir confirmé que les problèmes sont loin d'être résolus. L'unanimité peut relativiser - je comprends le raisonnement - cette problématique de la représentativité soulignée par le Conseil d'État. Mais il reste l'autre écueil. Je vous fais néanmoins confiance pour traiter ce problème dans le cadre de la transposition des directives européennes. Je pense que si l'on veut avoir une gestion moderne, il faut être attentif à ce que l'Europe édicte en la matière.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

*Le développement des questions et interpellations se termine à 11.35 heures.
De behandeling van de vragen en interpellaties eindigt om 11.35 uur.*